

Uitspraak B 2026002/2026-03-01

commissie van beroep algemeen tuchtrecht

Samen voor een veilige en eerlijke sport

Kamer : **Beroep algemeen tuchtrecht**
 Leden van de kamer
 (kamervoorzitter) : mr. drs. H. Vegter
 (lid) : mr. S. van Dissel
 (lid) : mr. drs. N.M. Nierop
 (juridisch secretaris) : mr. C.M. Roozemon
 Zaaknummer : **B 2026002/2026-03-01**

In de zaak van:

1. **Beklaagde**

Naam : [beklaagde] (hierna: beklaagde)
 Adres : [adres]
 PC/Gemeente : [plaats]
 Lid sportbond : Koninklijke Nederlandse Algemene Schermbond

2. **Aangever**

Naam sportbond : Koninklijke Nederlandse Algemene Schermbond
 (hierna: KNAS)
 Gevestigd te : 's-Gravenhage

3. **Aanklager** : mr. P. Berden

4. **Het procesverloop**

- Op 17 november 2025 heeft de aanklager namens de KNAS aangifte gedaan tegen beklaagde van overtreding van het Tuchtreglement Algemeen Tuchtrecht 2025 (hierna: Reglement AT 2025), de KNAS-statuten en het Tuchtreglement Algemeen Tuchtrecht 2020 (hierna: Reglement AT 2020).
- De tuchtcommissie van het ISR heeft in eerste aanleg op 2 april 2026 uitspraak gedaan. De tuchtcommissie heeft in haar uitspraak beklaagde een schorsing van het lidmaatschap van de KNAS opgelegd voor de duur van twee jaar.
- Beklaagde heeft bij beroepschrift van 8 april 2026 beroep aangetekend tegen de uitspraak van de tuchtcommissie.
- De aanklager heeft op 8 mei 2026 een verweerschrift met bijlagen A tot en met E ingediend.
- Op 15 juli 2026 heeft de mondelinge behandeling plaatsgevonden. Bij de mondelinge behandeling waren, naast de commissie van beroep en de juridisch secretaris, aanwezig de heer mr. P. Berden (de aanklager) en de heer mr. A.J. van den Oosterkamp (casemanager bij het ISR). Daarnaast waren twee toehoorders van de KNAS aanwezig. Beklaagde was niet aanwezig, ondanks dat hij daarvoor op 10 juni 2026 en nogmaals op 7 juli 2026 per e-mail is uitgenodigd.
- Na de mondelinge behandeling is bepaald dat uitspraak zal worden gedaan.

5. **De procedure in eerste aanleg**

5.1. De aanklager verwijt beklaagde i) dat hij op [datum] tegen een 15-jarige schermer heeft gezegd: *"Are you a friend of the nigger? I do not give him a handshake"* en ii) dat hij op [datum] en [datum] heeft geschermd met een schermmasker waarop nazistische symbolen zichtbaar waren. Hiermee heeft beklaagde volgens de aanklager de volgende artikelen overtreden:

- Artikel 26 lid 1 Reglement AT 2025: *"Iedere aangeslotene is verplicht zich te onthouden van grensoverschrijdend gedrag."*
- Artikel 6 lid 1 sub h KNAS-statuten: *"Leden van de KNAS zijn verplicht: (...) h. zich te onthouden tegenover de leden en andere personen, van elke vorm van ongewenst gedrag. Onder ongewenst gedrag wordt onder meer verstaan: directe of indirecte ongewenste uitlatingen en/of handelingen, die tot uiting komen in verbaal, non-verbaal, fysiek of psychisch gedrag jegens een persoon, dat door deze als ongewenst en ongewild wordt ervaren en een inbreuk vormt op diens integriteit en/of persoonlijke levenssfeer. Onder ongewenste en ongewilde uitlatingen en/of handelingen vallen in ieder geval seksuele intimidatie, agressie en geweld, pesten en discriminatie. Het in strijd handelen met deze bepaling geldt als een overtreding, als geregeld in het Reglement Tuchtrechtspraak of, in het geval van seksuele intimidatie, het Tuchtreglement seksuele intimidatie van het ISR."*
- Artikel 4 lid 2 sub f Reglement AT 2020: *"Ongewenst gedrag betreft elke vorm van ongewenst verbaal, non-verbaal of fysiek gedrag met een connotatie (duiding) dat als doel of gevolg heeft dat de waardigheid van de persoon wordt aangetast, in het bijzonder wanneer een gewelddadige, manipulatieve, bedreigende, vijandige, beledigende, vernederende, of kwetsende situatie wordt gecreëerd. Onder ongewenst gedrag wordt in ieder geval, doch niet uitsluitend, verstaan: (...) f. Discriminatie: ongelijke behandeling van personen en, of het achterstellen en, of het uitsluiten van personen op basis van persoonlijke kenmerken zoals geslacht, seksuele gerichtheid, godsdienst of levensovertuiging, politieke overtuiging of ras."*

De aanklager heeft als sanctie een schorsing van het lidmaatschap van de KNAS voor de duur van vier jaar geëist.

5.2. Beklaagde heeft verweer gevoerd. Ten aanzien van de eerste verweten gedraging is de kern van zijn verweer dat er geen enkel bewijs is dat hij een dergelijke uitlating heeft gedaan. De verklaringen van [getuige] en zijn moeder kunnen volgens beklaagde niet dienen als bewijsmateriaal. Wat betreft de tweede verweten gedraging heeft beklaagde niet ontkend dat hij een aantal symbolen op zijn schermmasker heeft gedragen, maar volgens hem zijn de symbolen niet nazistisch. De symbolen staan voor welzijn, bescherming en levenskracht en hebben voor beklaagde een puur religieuze en spirituele betekenis.

5.3. De tuchtcommissie heeft op 2 april 2026 uitspraak gedaan en is van oordeel dat voldoende aannemelijk is dat beklaagde de gedragingen heeft begaan en daarmee artikel 26.1 van het Reglement AT 2025 jo. artikel 6 lid 1 sub h KNAS-statuten en artikel 4 lid 2 sub f Reglement AT 2020 heeft overtreden. De tuchtcommissie heeft beklaagde een sanctie opgelegd van een schorsing voor de duur van twee jaar.

6. De gronden van het beroep en verweer

Standpunt beklaagde

- 6.1. Beklaagde is in beroep gegaan tegen de uitspraak van de tuchtcommissie. In zijn beroepschrift heeft hij – kort gezegd – de volgende gronden genoemd:
- De tuchtcommissie heeft het beginsel van hoor en wederhoor geschonden, door zijn verweerschrift van 322 pagina's te kwalificeren als ongestructureerd en zij daardoor cruciaal bewijs niet heeft meegenomen in haar beslissing;
 - De tuchtcommissie heeft haar beslissing mede gebaseerd op een heimelijke geluidsopname, wat een schending is van onder andere de AVG en een schending van een eerlijke procesgang;
 - De tuchtcommissie heeft de feiten omtrent het incident op [datum] onjuist gewaardeerd;
 - De gevolgen van de beslissing zijn disproportioneel, want het besluit heeft geleid tot ernstig psychisch trauma en schadelijke fysieke veranderingen en het besluit heeft impact gehad op de minderjarige dochter van beklaagde;
 - De spirituele symbolen zijn subjectief geïnterpreteerd en dat vormt een ontoelaatbare inbreuk op de vrijheid van gedachte en religie.

Standpunt aanklager

- 6.2. De aanklager heeft verweer gevoerd tegen het beroep van beklaagde. De aanklager stelt dat geen sprake is geweest van een onzorgvuldige procesgang, noch van een onjuiste feitenvaststelling noch van een fundamentele schending van de rechten van beklaagde en meent dat het beroep van beklaagde afgewezen dient te worden. De aanklager is het echter niet eens met de door de tuchtcommissie opgelegde straf. Deze is gezien de ernst van de gedragingen en zijn gebrek aan inzicht in de negatieve impact daarvan niet toereikend. Met verwijzing naar de "Oriëntatiepunten voor tuchtrechtelijke sancties Grensoverschrijdend Gedrag" verzoekt de aanklager om een schorsing voor de duur van drie jaar en negen maanden op te leggen.

7. De beoordeling door de commissie van beroep

Bevoegdheid en ontvankelijkheid

- 7.1. Beklaagde was ten tijde van de hem verweten gedragingen lid van de KNAS. Hij diende zich daarom te houden aan de reglementen van de sportbond. Op grond van de statuten van de KNAS is een lid van de KNAS onderworpen aan de tuchtrechtspraak van het ISR. De commissie van beroep is dan ook bevoegd om van onderhavige beroepszaak kennis te nemen.
- 7.2. De commissie van beroep stelt vast dat beklaagde tijdig beroep heeft ingesteld tegen de uitspraak van de tuchtcommissie. Hij is dan ook ontvankelijk in zijn beroep.

Beoordelingskader

- 7.3. Beoordeeld moet worden of het voldoende aannemelijk is dat de aan beklaagde verweten gedragingen door hem zijn begaan en zo een overtreding opleveren van de Reglementen AT 2020 en AT 2025.
- 7.4. Voor de vraag of er sprake is van een overtreding van de Reglementen AT 2020 en AT 2025 zijn medebepalend de opvattingen in de Nederlandse maatschappij en de gewoonten of gebruiken bij de desbetreffende sportbond ten tijde van de overtredingen. Op grond van artikel 3 lid 5 van het Reglement AT 2020 is het bewijs van een overtreding geleverd wanneer de commissie van beroep op grond van de feiten en omstandigheden de overtuiging heeft dat beklaagde de overtreding heeft begaan. Op grond van artikel 15 lid 4 jo. artikel 17 lid 4 van het Reglement AT 2025 wordt een bewezenverklaring slechts uitgesproken als de commissie van beroep op grond van de vastgestelde feiten en omstandigheden het voldoende aannemelijk acht dat beklaagde de overtreding als bedoeld in de aangifte heeft begaan.

Inhoudelijke beoordeling

- 7.5. De commissie van beroep is van oordeel dat voldoende aannemelijk is dat beklaagde de hem verweten gedragingen heeft begaan zodat hij daarmee artikel 26.1 van het Reglement AT 2025 jo. artikel 6 lid 1 sub h van de KNAS-statuten en artikel 4 lid 2 sub f van het Reglement AT 2020 heeft overtreden.

De ongewenste uitlating

- 7.6. Op grond van de verklaringen van [getuige] en zijn moeder is het aannemelijk dat beklaagde op [datum] tegen [getuige] heeft gezegd *"Are you a friend of the nigger? I do not give him a handshake."* De commissie van beroep acht de verklaring van [getuige] authentiek en betrouwbaar. Zijn verklaring is consistent en de commissie van beroep heeft geen enkele reden om aan zijn verklaring te twijfelen. [getuige] heeft na zijn verhoor door de onderzoekscommissie uit eigen beweging het verslag gecorrigeerd op het punt dat beklaagde de betreffende uitlating niet met verheven stem deed, maar met gewone stem. Het aanbrengen van deze nuance draagt juist bij aan de geloofwaardigheid van zijn verklaring. Verder heeft [getuige] verklaard dat hij het eng vond om het woord 'nigger' te herhalen en dat hij daarom aanvankelijk sprak over het 'n-woord'. Ook dat is een geloofwaardig detail.
- 7.7. De verklaring van de moeder van [getuige] die als getuige gehoord is door de onderzoekscommissie geldt als ondersteunend bewijs dat de verklaring van [getuige] op wezenlijke punten bevestigt. Immers, [getuige] is onmiddellijk na de uitlating naar zijn moeder gelopen. Zijn moeder heeft verklaard dat hij zichtbaar geschrokken op haar afkwam. [getuige] heeft haar ter plekke verteld wat er was voorgevallen, aanvankelijk met gebruik van het 'n-woord', en later toen zij in de auto zaten heeft hij zijn moeder verteld wat beklaagde letterlijk had gezegd. Op al deze punten heeft de moeder [getuige] zijn verklaring bevestigd. De commissie van beroep merkt ten overvloede op dat het voor de toetsing van de betrouwbaarheid van verklaringen in beginsel de voorkeur verdient dat getuigen apart van elkaar worden gehoord. Dat is in dit geval niet gebeurd: [getuige] is als getuige gehoord in aanwezigheid van zijn moeder. Er is echter geen aanleiding om aan te nemen dat de verklaringen zijn afgestemd, zodat de commissie niet twijfelt aan de authenticiteit van beide verklaringen.

- 7.8. De uitlating van beklaagde is een ongewenste uitlating in de zin van artikel 26.1 van het Reglement AT 2025 jo. artikel 6 lid 1 sub h van de KNAS-statuten. Een dergelijke uitlating is immers discriminerend van aard en is door [getuige] duidelijk als ongewenst en beangstigend ervaren.

De symbolen op het schermmasker

- 7.9. Op basis van de bevindingen uit het onderzoeksrapport en de daarbij gevoegde foto's van het schermmasker, staat vast dat beklaagde op [datum] en op [datum] een aantal symbolen, waaronder een hakenkruis, op zijn schermmasker heeft gedragen. Beklaagde ontkent dit ook niet, maar stelt dat deze symbolen religieus en spiritueel van aard zijn. De commissie van beroep sluit zich aan bij hetgeen de tuchtcommissie heeft geoordeeld. De gedragen symbolen worden in Westerse landen geassocieerd met het uitdragen van nazistisch gedachtegoed. Dit kan voor beklaagde niet onbekend zijn. Hij had dan ook moeten en kunnen weten dat het dragen van dergelijke symbolen kwetsend kan zijn.
- 7.10. Het schermen met een masker met nazistische tekens heeft tot gevolg dat een bedreigende, beledigende en kwetsende situatie wordt gecreëerd voor de mensen die bij het sportevenement aanwezig waren en dit gezien hebben. Dat is ongewenst gedrag in de zin van artikel 4 lid 2 sub f van het Reglement AT 2020.

De overige gronden aangevoerd door beklaagde

- 7.11. Zoals toegelicht is de commissie van beroep net als de tuchtcommissie van oordeel dat beklaagde de van toepassing zijnde tuchtreglementen heeft overtreden. De beroepsgronden die beklaagde in zijn beroepschrift naar voren heeft gebracht, maken dat oordeel niet anders.
- 7.12. Beklaagde stelt ten eerste dat de tuchtcommissie het beginsel van hoor en wederhoor heeft geschonden. Uit de uitspraak van de tuchtcommissie volgt echter dat de tuchtcommissie het uitgebreide verweerschrift van beklaagde heeft meegenomen in de overwegingen in de uitspraak. Van een schending van hoor en wederhoor is dan ook geen sprake. Beklaagde heeft bovendien zelf niet van de mogelijkheid gebruik gemaakt om aanwezig te zijn bij de mondelinge behandeling, waar hij nogmaals zijn verhaal had kunnen doen. Ook in deze beroepsprocedure is beklaagde niet op de mondelinge behandeling verschenen. Dat is een eigen keuze van beklaagde geweest. Uit de uitspraak blijkt evenmin dat de tuchtcommissie op enigerlei wijze bewijsmateriaal heeft veronachtzaamd, zoals beklaagde heeft gesteld.
- 7.13. Daarnaast stelt beklaagde dat de tuchtcommissie haar oordeel heeft gebaseerd op een heimelijke geluidsopname waar hij geen kennis van heeft mogen nemen. De geluidsopname is echter noch in eerste aanleg noch in beroep onderdeel geweest van het dossier. De tuchtcommissie heeft geen kennisgenomen van de geluidsopname en deze is dan ook niet meegewogen in de uitspraak.
- 7.14. Volgens beklaagde zou de tuchtcommissie de feiten omtrent het incident van [datum] - directe uitsluiting zonder enige vorm van proces - onjuist hebben gewaardeerd. Beklaagde heeft echter nagelaten deze stelling te onderbouwen. Bovendien konden de betreffende verantwoordelijken de maatregel nemen gelet op de aard en ernst van de beschuldiging. Het is aannemelijk geworden dat beklaagde op [datum] de ongewenste uitlating heeft gedaan, wat door de tuchtcommissie (en nu ook de commissie van beroep) is gebaseerd op de verklaringen van [getuige] en zijn moeder.

- 7.15. Verder stelt beklaagde dat de fysieke en psychische gevolgen van de uitspraak voor zowel hemzelf als zijn minderjarige dochter disproportioneel zijn. De commissie van beroep heeft er begrip voor dat een tuchtrechtelijke uitspraak impact kan hebben op beklaagde en zijn familie. De commissie van beroep acht de uitspraak van de tuchtcommissie echter gezien de door beklaagde begane overtredingen niet disproportioneel en wat beklaagde over de gevolgen heeft gesteld leidt niet tot een ander oordeel.
- 7.16. Ook zou de tuchtcommissie inbreuk hebben gemaakt op de vrijheid van gedachte en religie van beklaagde, door de door hem gedragen symbolen 'subjectief' te interpreteren. Wat daar ook van zij, dit doet niet af aan het feit dat beklaagde een overtreding van de geldende tuchtreglementen heeft begaan. Dat is waar zowel de tuchtcommissie als de commissie van beroep aan moet toetsen.
- 7.17. Beklaagde behoudt zich tot slot in zijn beroepschrift het recht voor om een civielrechtelijke procedure te starten, aangifte te doen en/of mensenrechtenorganisaties en relevante media in te schakelen. Het staat beklaagde vrij dit te doen. De commissie van beroep gaat daar niet over.

8. De strafmaat

- 8.1. Omdat de commissie van beroep het aannemelijk vindt respectievelijk de overtuiging heeft dat beklaagde ongewenst gedrag heeft vertoond en daarmee het algemeen tuchtrecht heeft overtreden, moet worden beoordeeld wat een passende straf is. Bij de beoordeling daarvan wordt rekening gehouden met de ernst van de overtreding, de persoon van beklaagde en de omstandigheden waaronder de overtredingen hebben plaatsgevonden.
- 8.2. Beklaagde heeft tegen een 15-jarige jongen een discriminerende opmerking gemaakt die betrekking had op een vriend van de jongen. Het is beklaagde zeer aan te rekenen dat hij een dergelijke uitlating doet tegenover een minderjarige. In het bijzonder jeugdleden moeten zich immers vrij en veilig voelen om te sporten. Ook het dragen van een schermmasker met nazistische symbolen is onverenigbaar met de normen van respect die in de sportwereld gelden en tast de veiligheid en sfeer bij evenementen aan. Uit het verweer van beklaagde blijkt bovendien dat hij onvoldoende inziet dat zowel het gebruik van het woord 'nigger' als het schermen met een masker waarop nazistische symbolen zichtbaar zijn, grensoverschrijdend en ongewenst gedrag vormt.
- 8.3. De aanklager heeft om een schorsing van drie jaar en negen maanden gevraagd. Daarbij heeft hij zich beroepen op de "Oriëntatiepunten voor tuchtrechtelijke sancties Grensoverschrijdend Gedrag". De commissie van beroep is echter niet aan deze oriëntatiepunten gebonden. Zij dienen voor de aanklager als richtsnoer, maar laten ruimte voor een afweging van de omstandigheden van het geval. De commissie van beroep sluit zich in dit geval aan bij de door de tuchtcommissie opgelegde schorsing van het lidmaatschap voor de duur van twee jaar.

9. **De kostenveroordeling**

- 9.1. De commissie van beroep ziet geen aanleiding om af te wijken van de in artikel 24.1 van het Reglement AT 2025 genoemde hoofdregel dat aan de behandeling van de tuchtzaak verbonden kosten ten laste komen van de sportbond. De kosten van deze tuchtprocedure bedragen in totaal € 500,- en bestaan voornamelijk uit kosten van bijstand van het ambtelijk en juridisch secretariaat.

10. **De uitspraak**

10.1. De commissie van beroep:

- verklaart zich bevoegd om van de tuchtzaak in beroep kennis te nemen;
- verklaart dat beklaagde ontvankelijk is in zijn beroep;
- bekrachtigt de beslissing van de tuchtcommissie in eerste aanleg;
- stelt de kosten van de behandeling van deze zaak vast op een bedrag van € 500,- en bepaalt dat deze kosten ten laste komen van de KNAS.

Hilversum, 26-8-2026

mr. drs. H. Vegter
(kamervoorzitter)

mr. C.M. Roozemon
(juridisch secretaris)

Afschrift verzonden d.d.:
Paraaf ambtelijk secretaris: